

UKRAINIAN LABOR NEWS
Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba...

Subscription per year \$4.00
Telephone: 51 465

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Дому, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Манітоба.

КАПИТУЛЯЦІЯ ОПОЗИЦІЇ В РЯДАХ ВСЕСОЮЗНОЇ КОМПАРТІЇ.

В одному з попередніх чисел "У.Р.В." подавали ми за телеграмами буржуазних агентів, як також за телеграмою члена Виконкому Комінтерну Дж. Пепера до американського "Дейлі Воркєра", що провідники опозиції у Всесоюзній Компартії: Троцький, Зінов'єв, Каменєв, Пятаков, Сокольніков і Евдокімов скалітували перед Ц.К. та перед одностайним протестом рядового членства партії.

В минулому числі "У.Р.В." ми подали за радянськими газетами повну заяву провідників опозиції, де вони признаються, що вийшли поза статут партії, на порушення ухвали 14-го з'їзду, постанови Центрального Комітету, Центральної Контрольної Комісії, каялися у своїх гріхах, відхрещуються від опозиції Шляшнікова-Медведева, від виключення з цімечської партії опозиціоністів, французьких правих і італійських ультра лівих фракційників і, зтримуючи власні принципиальні погляди, відмовляються від фракційної боротьби й піддаються цілковитій карності та дисципліні партії.

Доносили вже телеграми, що Шляшніков-Медведев також покаявся. Як на дого не відомо, бо вони вже кілька разів були в опозиції, де Ленін їх поборовав, потім Троцькому вони допомагали, а тепер знову покаялися.

На якому ґрунті стався та опозиція, про це писалося в "У.Р.В." ще минулого року та й цього року разів. Зінов'єв і Каменєв злякалися збагачування селянства, побачили небезпеку для диктатури пролетаріату й соціалістичного будівництва з боку сільського середняка й домагалися взяти більше від селян і припинити розвиток індустріалізації країни за їх рахунок.

14-ий з'їзд Ц.К. партії відкинув ці домагання опозиції, засудили її становище як таке, що може привести до розриву між селянством і робітництвом.

Це було головне принципіальне розходження, яке відтак вилилося в отвірні виступи опозиціоністів проти постанов партії та в створення опозиційної фракції в нутрі партії.

В 13-му розділі, 83-му параграфі статута Всесоюзної Комуністичної Партії (більшовиків) говориться:

"Найгостріша партійна дисципліна є найпершим обов'язком всіх членів партії і всіх партійних організацій. Постанови партійних центрів повинні виконуватися хутко й точно. Одностайно обговорення в нутрі партії всіх справних питань партійного життя цілком вільне до того часу, поки не зайшло ухвалити."

Значить партія вільно допускає обговорення всіх питань, дискусювання їх в пресі, але лише доти, доки не зайшло по цих питаннях ухвал. Коли з'їзд партії, чи один з пленумів центрального заряду перейв по цих питаннях ухвалу — не вільно їх більше дискутувати, але треба виконувати після постанов з'їзду, без різниці, чи ти з тими постановами годився, чи ні. Ці постанови з'їзду є законом для цілого членства партії.

Ось такі то постанови 14-го з'їзду нарушила теперішня опозиція. Нарушила, стріснулася з непохитним муром рядового членства, робачина, що нема виходу й скалітувала.

Скалітувала не безкарно. Бо за порушення партійної дисципліни одна з найкращих ленінських партій по голові не поглядіть. Тому усунуно Зінов'єва з голови Виконкому Комінтерну; його-ж і Троцького усунуно з Політбюро В.К.П.

15-та конференція партії обійшлася з опозицією обачно. Одно вона сказала: ніяких порушень партійної дисципліни та ухвал з'їзду чи Ц.К. поодинокими членами партія більше толерувати не буде.

Принймаючи-ж заяву опозиції як заперокку єдності партії, 15-та конференція і Ц.К. партії постановили провадити ідейну боротьбу з принципіальними помилками опозиції аж до цілковитого їх виринання.

На іншому місці цього числа "У.Р.В." подаємо умови Ц.К. Компартії, на які опозиція згодилася. Так знову огосуну єдність у Всесоюзній Комуністичній Партії (більшовиків) робітничо-селянської країни.

ІМПЕРІАЛЬНА КОНФЕРЕНЦІЯ Й АМЕ-РИКАНСЬКА КІНОІНДУСТРІЯ.

Кінематографічні фільми ("мувінґ пікчерс") вийшли вже далеко поза рами звичайного театрального типу. Поминувши велику наукову роботу, яку виконує кінематографія, її заангажуванн вже до себе на службу релігії і політики. Папа римський дав благословення показувати на екрані музи Христа, а Ліґа Націй думає над тим, як-би то краще ужити кінематографію для пропаганди "міжнародного роззброєння" й кліпші лише в тім, що блда Ліґа не має ні одної власної кінематографічної фабрики й не має землі, де-б таку побудувати.

Імперіальна конференція Великої Британії й її доміній, що засідає в Лондоні, відлила багато уваги напливові чужинських фільмів в британській колонії й таки до самої Англії. Тими чужинськими фільмами є фільми американські, які не мають собі конкурента на світі. Америка заспала своїми фільмами цілий світ. А що дуже багато світа належить до Великої Британії, то, само собою, найбільше американських фільмів іде в британській домінії, колонії й таки до самої Англії.

Що-ж страшного є у американських фільмах? — спитає читач. Чебже у них нема ні більшовицької пропаганди, ні червоного мяса не дають на них істн людям, як на "Броненосець Потомкін". Крив жеке. Коли цей радянський фільм, шедевр сучасної кіноіндустрії, прийшов до Нью-Йорку, то викреслюючи з него всяку "крамолу", американська цензура скреслила й червоне мясо, яким годували царські офіцери матросів чорноморської флотії. Цей фільм не тільки цікавото заборошений в Англії, але навіть коли до Амстердаму (Голандія) прибули

англійські матроси, то услужливі голандські влади заборошили того дия показувати "Броненосця Потомкін" в Амстердамі й дозволили показувати знову тільки після від'їзду англійських матросів.

Але все-ж така небезпека є в американських фільмах? Навіть дуже велика небезпека для англійських капіталістів. По перше — вистарить того, що сама назва "американська" не дуже то приємно рязить ухо англійських капіталістів. Сказано-ж, два найбільші капіталістичні суперники на міжнародньому ринку. А кінематографія — жива іх реклама. Американські капіталісти не в тім бітні щодо реклами. Отож плпве реклама американського капіталу в образі кінематографічних фільмів в Канаду (буквально ціла Канада є в обіймах американської кіноіндустрії), в Полудневу Африку, в Австралію, в Нову Зеландію, в Єгипет, в Індію, в Палестину, плпве всюди й вседи кричить про розвиток американського капіталу, про нові досягнення науки й техніки, про механізацію індустрії, про якість виробів, про те, що американські капіталісти є найкращими людьми на цій грійній землі. А назад за ті фільми, за показування іх, плпве з кишень багатоміліонових мас дуже багато мільонів доларів до кишень не англійських, але американських капіталістів.

Одним словом ціле американське капіталістично-кінематографічне "нашествє", яке забило каіна в голову англійським капіталістам. Недавно англійські газети підняли крик проти показування в Лондоні американської фільми "Big Parade". А тепер за справу "мирного нашествє" американської кінематографії вилася імперіальна конференція, яка вибрала спеціальний комітет, що має виробити пляни боротьби з тим наступом.

Телеграми кажуть, що ті "охорончі кроки" мають бути дуже мегчкими, щоб не образити американських капіталістів. А нам здається, що тут тяжко буде боротися навіть гострими кроками. Бо американська кінематографія надто могутня й відвоювати англійським капіталістам у неї те, що вона завоювала навряд чи так легко, або взагалі — чи вдається.

УМОВИ Ц.К. ВСЕСОЮЗНОЇ КОМПАРТІЇ ДО ОПОЗИЦІЇ.

Зазнавши цілковитої поразки у своїх публічних виступах перед членством партії в Москові й Ленінграді, провідирі опозиції були змушені змінити фронт і заговорити про "мир" у партії. 4-го жовтня провідирі опозиції: Троцький, Каменєв, Зінов'єв, Сокольніков, Пятаков та Евдокімов подали до Центрального Комітету заяву про те, що треба "ліквідувати важкий період середпартійного розладу", та про налагодження "спільної, дружньої роботи".

Таким чином, розбита вщент опозиція змушена була заявити про відмовлення від "середпартійного розладу", про потребу "спільної, дружньої роботи", визнавши тим самим правдивість політики Ц.К.

Центральний Комітет партії ухвалив 11-го жовтня поставити опозиції низку мінімальних умов, що могли-б забезпечити партію від дальшої фракційної роботи дезорганізаторів.

Ця постановка Ц.К. кажє: "Об'єднана опозиція повинна зобов'язатися:

1) отворто заявити про безперечне піддання всім постановам партії, її 14-го з'їзду, її Ц.К. та Ц.К.К. про безумовне запровадження тих постанов у життя;

2) отворто визнати, що фракційна робота опозиції за весь час, від 14-го з'їзду до останніх її виступів у Ленінграді та в Москові в жовтні цього року, була неприпустима й безумовно помилкова з огляду інтересів партії, створювала загрозу зриву творчої роботи партії та радянської влади за всякого умов будівництва;

3) отворто визнати, що своїми виступами в Москові та Ленінграді в жовтні цього року опозиція грубувато порушила постанови 14-го з'їзду та Ц.К. партії про неприпустимість отвортої всесоюзної дискусії без спеціальної постанови вищих органів партії;

4) негайно припинити всяку фракційну роботу, розсілення фракційних робітників по районах, розсілення нелегальної фракційної літератури по організаціях В.К.П.(б.), по секціях Комінтерну, безперечно розпустити всі фракційні організації об'єднаної опозиції;

5) отворто відмежуватися якимсь недвозначним способом від ренегатської позиції Осовського і меншовицького п'ляторфи Медведева-Шляшнікова, що ліквідувать Комінтерн та Профінтерн і проповідують єднання з соціал-демократією;

6) отворто відмежуватися від цукування С.Р.С., В.К.П.(б.) та Комінтерну, що його провадять Корш, Маллов, Рут-Фішер, Урбанс та Вебер, які отворто солідаризують з Зінов'євом, Каменєвим та Троцьким;

7) отворто відмежуватися від усжає, що той мінімум, який потрібний, щоб забезпечити єдність партії, можна вважати за досягнення;

8) визнаати за абсолютно неприпустимому будь-яку безосередню як посередню підтримку боротьби фракційних груп в окремих секціях Комінтерну (група Суваріна у Франції, група Урбанса й Вебера в Німеччині, група Борджі в Італії).

Центральний Комітет вважає, що ці умови повне безперечно приймають цих умов може гарантувати партії справжній мир та єдність.

І. Ю. КУЛИК.

Соціалістична країна в капіталістичному оточенню.

(Огляд зовнішньої політики Союзу Радянських Соціалістичних Республік за 9 літ.)

(Продовження.)

Вихід на міжнародню арену.

Все-таки, до кінця 1921 року нам майже весь час доводило першими звертатись до чужих урядів, а при заключенню угод з ними робити чимало уступок. Досить згадати, що 28. жовтня Радянський Уряд повинен був звернутись до урядів антанті й Америки з нотом про готовість визнання нами довійшових царських боргів при умові, що й ті уряди згодні розглядати наші зустрічні претензії за ту шкоду, що нам стинила іхня збройна інтервенція та підтримка ними контр-революційних угруповань. І навіть при всіх тих уступках і при нашій згоді давати чужоземним капіталістам концесії на деякі наші природні багатства то-що, — більшість договорів обмежувалася встановленням лише торговельних, але не дипломатичних взаємин, визнання Радянського Уряду "де-факто" (тобто як фактично існуючого), але не "де-юре", не повноправним урядом колишньої Російської території.

Та часи змінялись, Радянська влада мінилася, й наступив момент, коли т. Ленін заявив на 9-му Всеросійському З'їзді Рад, що ми йдемо на найбільші уступки й жертви, але не на всякі і не на нескінчаними", й дав тим зрозуміти, що доба надто великих уступок вже скінчилася, що ми відчули свою власну силу й ту велику роль, яку Радянські Республіки починають грати в міжнародній політиці всього світу.

Злука радянських сил.

Що було підставою до таких заяв? По перше — збільшення Радянської території. Коли в 1918 — 1919 р.р. від Радянських Республік було відірано Україну, Дон, Урал, Сибір, Далекій Схід, то в 1921 — 1922 р.р. ці краї було звільнено від чужоземних і внутрішніх контр-революційних навал. З такою величезною країною, з її міццю та її багатствами не можна було вже не рахуватись чужоземцям. По друге, за той час відбулося більше зближення окремих Радянських Республік, об'єднано було зовнішнє зносини, військову справу, фінанси, шляхи, пошту і т. и. всієї республік. Це об'єднання, не порушуючи суверенності кожної окремої республік, як

України чи Білорусі, зміцнило всі ті республіки разом, злєкшило і організувало їх працю (вже пізніше той процес завершився утворенням Союзу Радянських Соціалістичних Республік в 1923 році).

Нарешті, перемога над голодом, початок відбудови народного господарства, — ще повільний, але певний, — також відогравав чималу роль в підвищенню авторитету Радянських Республік в очах чужоземців. Вони побачили, що і без допомоги закордонних капіталів ми не загинули і не збираємося гинутьи.

Перші записини.

Коли-ж "довершеном" фактом став наш мирний і дружній вплив на східні країни, на підставі чого товариш Чичерін зміг заявити, що ми не остання країна Заходу, лише перша країна Сходу, — то чужоземні імперіялісти відважились на незвичайний крок. 6-го січня 1922 р. Верховна Рада Антанті у місті Каннах постановила запросити Радянський Уряд до участі в загально-європейській конференції, присвяченій питанням "відбудови Європи". Так, "більшовиків" запросили до участі в Генуїській Конференції, яка мала вирішувати долю цілої Європи! Для того це було повною несподіванкою, а для Радянських Республік — льогічним висновком всієї попередньої праці революційних будівничих сил пролетаріату і селянства.

Генуїська Конференція не дала ніяких практичних наслідків. Вона не переглянула Версальського договору, що ним було зруйновано Німеччину й утворено величезні ускладнення в цілій Європі; вона не торкалась питання про обмеження озброєнь, хоч це питання піднесла Радянська делегація, та представник Франції Барту не бажав обговорення таких "делікатних" питань; конференція не розв'язала також і питання про юридичне визнання Радянського Уряду.

Перший виступ.

Але, все-таки, Генуїська Конференція мала величезне значіння. На тій конференції вперше "страшні більшовики" виступили з міжнародньої трибуни свій плян встановлення твердого миру й економічного відбудови Європи, — єдиний можливий і здійснимий плян.

ЗВІЛЬНЕННЯ ВОРОГІВ УКРАЇНІЗАЦІЇ.

Центральна комісія української радянської апарату ухвалила звільнити ще 49 співробітників центральных установ, що не засвоїли "до цього часу української мови. Серед звільнених 5 співробітників секретаріату ВУЦВК-а, 3 Держплану, 11 Держбанку, 11 ЦСУ.



Один диригент з одної місцевости в першому листі благословлює мою гуклю, оливи в розі обіцяв прислати й помазати її, як пророк Самуїл мазав на царство пастуха Давида.

А після других колючок той самий диригент замість оливи в розі прислав кілька колючок в саму гуклю.

— Трисла-б вона тобі, — каже, — як з мила деспелі.

Інший диригент пише й просить поради, що робити з мандолістками. Кажє, ніяк їх не хоче грати другої мандолини. Всі хочуть бути першими.

Прочитайте їм, товаришу, уривок із святого писма: "перші будуть останніми, а останні першими", то може поможе.

А то ще інший питає (не диригент, але звичайний смертний), що зробити з таким 20-літнім робітником, що вже віволі в Канаді, 10 літ в організації, а не передплачує ще газети.

Робкори, бачу, пишуть, пишуть, а дєки ще й перепишуть, бо ще образится. Шукайте нових передплатників між тими, які менше літ є членами організації. Вінніпегські товариші за перший тиждень листопада сотку таких придбали.

На колекті в Вінніпегу в користи страйкувучих англійських майнерів.

Велика двох поверхова мурована хата. Вийшов дуже чемний джентл'мен, поздоровкався й сказав з порога: — Я дуже жалую голодних і холодних, колиш сам не раз терпів голод і холод, але я принципіально є проти страйку, тому не дам нічого.

— Дякуємо. Ми принципіально не є проти того, що ви нічого не жертвуєте, але затє ми принципіально є за тим, щоб ви, добродію, знову дочекались голоду й холоду.

— Так ми "принципіально" й розійшлися.

Через дорогу — невеличкий і розійшлися.

Почекали й розійшлися теплом по товариський без ніяких "принципіальностей".

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!